

Vüqar Əhməd

«Ulduzların yağışı»

iki hissəli, bir məkanda musiqili komediya

Bakı-2002

İştirak edirlər:

Professor Ziya İdrak-	60 yaşında, dil öyrənmə kursunun ixtisaslı professoru, gözləri pis görür.
Qönçələb Çələbi-	şöhrətpərəst müğənni, 60 yaşında.
Şamama Bostan qızı-	şöhrətpərəst müğənni, 50 yaşında.
Canan Yuxayeva-	şöhrətpərəst müğənni, 30 yaşında.
Şöhrət Cünəş-	şöhrətpərəst müğənni, 45 yaşında.
Masabəy Musayev-	şöhrətpərəst tamada, 45 yaşında.
Bədrəddin Dərəbəyli-	şöhrətpərəst müğənni, 70 yaşında.
Qarik Ləkinski-	şöhrətpərəst müğənni, 30 yaşında.
Kosa Kosayev-	müğənni, 50 yaşında.
Dursun Cəncilibəyov-	müğənni, 45 yaşında.
Baməzə Məzəyev –	müğənni, 30 yaşında.
Azər Bəycan-	müğənni, 18 yaşında.
Vəhmi-	reketlərin başçısı 45 yaşında
Epizodlarda-	reketlər...

I Hissə

Dil öyrənmə kursu üçün iri, geniş və işıqlı bir otaq... Otaqda müəllimin və tələbələrin oturması və dərs keçməsi üçün bir neçə stol və stullar var.

Otağın divarından eyni zamanda iri bir güzgü asılıb...

Qönçələb, Şamama, Canan, Masabəy, Qarik, Şöhrət səhnəyə gəlirlər...

Qönçələb, Şamama, Canan hər üçü yarıçılpaqdırlar. Qarik isə elə görkəmdədir ki, kişi, ya qadın olduğu bilinmir. Hamı bir yerdə oxuyur:-

Biz məşhur müğənnilərik

Hər kəsdən alqış dilərik

Daim əylənib-gülərik

Nəqərat:

Var-dövlət, hörmət, şöhrət bizdədir

Eyş-işrət, sərvət, surət bizdədir

Səsimiz kosmosdan gəlir

Vətən bizimlə yüksəlir

Bizi eşidən dincəlir

Nəqərat:

Biz-biz-biz bizlərik

Hər kəsdən eşq gözlərik

Şöhrətə ulduzlarıq

Mahnı bitəndən sonra hamı səhnəni tərk edir, bir qədər keçəndən sonra yuxarıda adı çəkilənlər Şamamadan başqa eyni zamanda Kosa, Baməzə və Dursun səhnəyə daxil olurlar.

Qönçələb- (güzgüyə baxır, dodağına pamada sürtür). Mən bilmirəm bizə burda nə öyrədəcəklər, indi işini-gücünü at, neçə vaxt burda avaralan, görənlər də deyəcək ki, dünya şöhrətli müğənni öz dilini bilmirmiş, indi təzədən əlifba öyrənməyə başlayıb.

Canan- Ə'la pamadaı, hardan almısan?

Qönçələb- Pərəstişkarlarım Amerikadan göndərib.

Dursun- Bunun pərəstişkarları Amerikadan bura pəmidor göndəriblər? Qalib xarab olar ki, gəlib bura çıxana qədər qıqcırar, kiflənər.

Baməzə- Qönçələb xanım, görəsən Marsda, Venerada pərəstişkarlarınız yoxdur?

Qönçələb- Bəlkə də var, ürəyimə damıb ki, var.

Şöhrət- Mən yüz faiz bilirəm ki, mənim var. Çünki mən oxuyanda yer-göy ağlayır.

Şöhrət- Bu dəqiqə hönkürəcəyəm.

Qönçələb- Biz bu otaqda dərs keçəcəyik?

Canan- Yəqin burda keçəcəyik ki, bizə buranı nişan veriblər. (O da güzgüyə baxır).

Masabəy- Professor Ziya İdrak bizə dərs deyəcək.

Qönçələb- Eh, bu da təzə çıxdı, biz Azərbaycanca danışa bilmirik bəyəm, 800 mahnı oxumuşam, hamısı da xalqın dilinin əzbəridi, mən bu mahnıları ermənicə oxumuşam bəyəm?

Kosa- Təzə qanun çıxıb, hamı azərbaycanca təmiz danışmalıdı, tək biz deyilik, bütün müğənnilər bu kursda növbəylə dərs keçəcək.

Baməzə- Hamı burda keçəcək?

Kosa- Elə deyirlər.

Baməzə- Eyni müəllim də dərs deyəcək?

Kosa- Onu deyə bilmərəm.

Baməzə- Vay o müəllimin halına

Şöhrət- Niyə?

Baməzə- Respublikanın tən yarısı indi müğənnidi, şairdi, bəstəkardı, hamı oxuyur, hamı yazır, bunların hamısına dərs desə o müəllim gərək bir müddət sonra ya ölsün, ya da dəlixanada yatsın.

Şöhrət- (Kosaya). Neçə ay dərs keçəcəyik?

Kosa- Üç ay.

Qarık-(güzgüyə baxır). Значит три месяца изучение. (Güzgünün qarşısında eybəcər hərəkətlərlə rəqs edir).

Baməzə- Homə, homə, homə. (Qarik göbəyini atır). Çoqş, çoqş, çoqş.

Dursun- Ə, sənqöl, elə bil tok vurmuş eşşəkdi...

Baməzə- Azərbaycanca necə danışırsa, elə də rəqs eləyir.

Canan- Elə gərək vəhşi kimi oynasın, bu sovremenna oyundu da.

Qarik- (rəqsi bitirir). Mən hələ gitarada da oynaya bilirəm.

Dursun- Ə, bəs üstünə çıxıb oynayanda, gitara sınıdır?

Qarik- Nə sınmaq, deyirəm ki, oynaya bilirəm.

Baməzə-Demək istəyir ki, gitarada çala bilir...

Dursun- Ə, de da bə...

Canan- Qarik əsl kişi simvoludu.

Baməzə- Belə göbək rəqsi oynamaq kişi simvolu deməkdi?

Canan- O, qızların xoşuna səndən daha çox gəlir.

Baməzə-Yox əşşi, doğurdan deyirsən?

Canan- Hə... Elə mənim də xoşuma gəlir, amma səndən heç xoşum gəlmir.

Baməzə-Amma mən ölürəm səndən ötrü...

Bədrəddin- (gəlir). Salam, cənablar və xanımlar. Bəs professor hanı?

Qönçələb- Hələ gəlib çıxmayıb, bu yuxardakıların da qərarı adamı heç açmır, İndi 70 yaşlı Bədrəddin müəllim bu yaşında təzədən dil öyrənəcək?

Baməzə-Yetmişində öyrənən gorunda çalar. (Bədrəddin ona tərs-tərs baxır).
Üzr istəyirəm, atalar misalıdı...

Qarik- (Canana yaxınlaşır). О, научиш ли, давно-еще детьми были. На шумком вечер мы встретились с тобой. Но этот шум и блеск нас не хотя тошили. Мы вышли на балкон, мы мало говарили Нас ночь объяла вуруг страдной тишиной.

Canan- Ох, как прикрасно. (Qarik onun əlindən tutur və öpür).

Dursun- Ə, başa düşənə Allah lənət eləsin.

Baməzə-(Qarikə). Sən Azərbaycan dilində şer bilirsən?

Qarik-Öz dilimi öyrənməkdə gora gəldim burda.

Baməzə- Sən 100 faiz əminsən ki, sənin dilin Azərbaycan dilidi?

Qarik-Н1, intiresniy adamlar vare...

Bədrəddin-Əşi sənə nə dəxli vare, nə qırsaqqız olub yapışmısan onun boğazına.

Baməzə- Hələ yapışmamışam, yapışacam (kənara), sənin boğazıya ondan da bərk yapışacam.

Şamama- (gəlir, Qönçələblə öpüşür). Uşağı güc-bələyla yatızdırdım, mindim taksiyə. Gecikməmişəm ki?

Qönçələb-Hanı, heç professor özü gəlib çıxmayıb...Hə, uşaq nəvəndi?

Şamama- Aa, heç səndən gözləməzdim, mənim nə yaşım var ki, nəvəm olsun?

Baməzə- Hələ yeniyetmədi...

Şamama- Özümündü.

Qönçələb-(qarnını göstərib). Haçan mınnan oldun, heç görmədik?

Şamama- Aa bilmirsən, mənim qarnım yoxdu ki, belimin ölçüsü 50 idi, oldu 60...

Qönçələb- Başın gicəllənmirdi?

Şamama- Hərdən..

Qönçələb-Neçə aylıqdı?

Şamama- Altı... Dekabrın 16-da anadan olub...

Baməzə- Şamama xanım, toydan çıxıb getdin?

Şamama- Hara?

Baməzə- Doğum evinə...

Şamama- Başa düşmədim...

Baməzə- Dekabrın 16-da bir yerdə toyda idik, yadıma gəlmir?

Şamama- Nə bilim, toy bəyəm birdi, ikidi, yadıma gəlsin...

Baməzə- Dekabrın 17-də də bir yerdə toyda idik, Masabəy də bizimlə idi.

Masabəy- Hə, qoyun Firdovinin toyu idi, biz şampanski içirdik, Şamama xanım konyak...

Bədrəddin- Konyak cana xeyirdi, o, ağzının dadını bilir.

Baməzə- Sonra necə, sən Zahidlə getdin, klarnet çalanla?

Şamama- Aa, Zahid məni xəstəxanaya apardı da...

Baməzə-Ə'la, sağ olsun Zahid...

Qarik- (Əlini qarnına vurur). Mənim ölçüsü qırx beşdi.

Baməzə- Nəbadə ərə gedəsən a, yoxsa hamilə olarsan, qarnın böyüyər...

Qarik-Я что, девучка чтоли?

Qönçələb- (Şamamaya). Atası kimdi?

Şamama- Kimin?

Qönçələb- Uşağın da...

Baməzə- Bilmir.

Şamama-Aa, neyçün bilmirəm, atası öz atasıdı da.

Qönçələb-Allah saxlasın.

Şamama- Çox sağ ol, amma elə qorxuram ki...

Qönçələb- Nə olub ki?

Şamama-Yaman suzuyuram, dəqiqə başı...

Qönçələb- Birdən şəkər olarsan a...

Şamama- Elə mən də ondan qorxuram da.

Qönçələb- Get yoxlatdır.

Şamama-Yox, yox, qorxuram.

Baməzə- Mən yüz faiz bilirəm, səndə şəkər yoxdu, Şamama xanım.

Şamama- Doğurdan, hardan bilirsən?

Baməzə- Əgər olsaydı, sən oxuyanda, səsində şirinlik hiss olunardı...

Şamama- Aa, mən şirin oxumuram?

Baməzə- Qəti, get həkimə deynən, bir az qlükoza vursun, hər şey yaxşı olacaq.

Şamama- İndiki cavanlarda heç abır-həya qalmayıb, mən şirin oxumuram? Mən oxuyanda hamı hayıl-mayıl olur, mənə görə kişilər arvadlarını boşayırlar.

Baməzə- Belə məlum olur ki, sən ailələri dağıdırsan, evləri yıxırsan. Neçə dənə kişi arvadını sənə görə boşayıb?

Qarik- İntiresni adamlar vare, mənə o qədər zvanoklar edirlər. Çoxu bu dəqiqə boşamağa razıdı.

Qöncələb-(Şamamaya). Sən də, daha ağ elmə də. Mənim yanımda belə sözlər danışma, kişilər mənə görə arvadlarını boşayırlar, ayaqlarıma düşüb yalvarırlar, hər şeylərini verməyə hazırdılar, tək bircə dəfə əlləri əlimə dəysin.

Canan- (kənara). Hı, qoca kaftarlar, paxılıqdan ürəkləri partdıyır, heç mənim dırnağım ola bilməzsiz...

Şamama- Mən sözgəlişi dedim, bu Baməzə mənim xətrimə dəydi, guya özü oxuya bilir...

Azər- (gəlir). Salam əleyküm.

Baməzə- Əleykümsalam.

Qöncələb- Bu kimdi? Bu da oxuyandı? Mən tanımıram.

Azər- (Bədrəddinə). Bağışlayın professor, avtobus gecikdi, məni üzrlü hesab eləyin.

Bədrəddin- Mən, professor?

Baməzə- Yəqin təzə tituldu veriblər, özünüzün xəbəriniz yoxdu. Azərbaycan xalq estrada professoru...

Bədrəddin-Ədə, get özünü ələ sal, nə böyük bilir, nə kiçik, nə deyirlər özünü yuyulmamış çömçə kimi atır ortalığa.

Şamama- Hə, daha demə...

Baməzə- (Azərə). Gördün də, professor lax çıxdı.

Bədrəddin-Lax özünsən, əclaf. (Baməzənin üstünə gəlir. Kosa aralığa girir). Başına bir oyun açaram ki,..

Baməzə- Səni tanımırırlar, mən neyniyim, yaxşı oxuyan olsaydın, 70 yaşın var, tanıyardılar səni. Özü də danışığıvı bil, nənəm yerində kişisən. İstəmirəm sənə acı söz deyim.

Bədrəddin-Lap yığdın məni boğaza.

Kosa-Bəsdi, yaxşı deyil, ayıbdı.

Baməzə- Yaxşı ki, elə tanımayıblar, yoxsa gənclər səndən nə tərbiyə götürəcəkdilər?

Bədrəddin-Mənim tərbiyəm hamıya mə'lumdu, mən tərbiyədə bütün xalqa nümunə ola bilərəm.

Baməzə- Doğurdan? Yox əşsi?

Bədrəddin- Bəli...

Kosa- Yaxşı, bəsdir də, qurtarın, indi professor gələr.

Qönçələb-Dünən internetdə var-gəl edirdim, sən demə bütün Amerikalıların qulaq asdıqları mənim mahnılarımmış.

Dursun- Ə, bu yaşında bunun internatda nə işi var?

Masabəy- Mən də tamada kimi, reyting cədvəlində birinci yeri tutmuşam, bütün dünyada...

Baməzə- Hə, yəqin ki, cədvəli əksinə çevirəndə...

Qönçələb-Sual eliyirlər ki, bu 5 oktava səsi hardan almısan?

Dursun- Oktava nədi, ə?

Baməzə- Ox tava deməkdi, yə'ni ox, tavada yemək bişirirlər.

Dursun- (tarixə baxır). Ə, acından öldüm ə...

Canan- (əsəbi). O gün toyda idim, özü də yalvarıb aparmışdılar, bilirsiniz ki, mən toya getmirəm, ehtiyacım yoxdu, nə isə, nə təhər oxudumsa neçəsinin ürəyi getdi.

Baməzə- Toyu çevirmisən yasa ki, görəsən hansı maddəylə sənə iş düşür?

Canan- Sən demə qoq adamsan...

Şöhrət- Mən o gün dəmiryol işçilərinin tədbirində elə oxudum ki, camaat hönkür- hönkür ağlayırdı.

Baməzə- Sırağagün sən televizorda oxuyub qurtarandan sonra mən oturub nə qədər ağlamışam.

Şöhrət- Xoşun gəldi?

Baməzə- Yox. Sifətini elə bir hala salmışdın ki, sənə yazığım gəldi.

Kosa- Ümumiyyətlə onun üzünə baxanda adam kövrəlir.

Baməzə- Elə sifət gətirmişdin, elə bil ermənilərin əlində əsirlikdəsən.

Dursun- Ə, sənqöl, bu ermənilərlə müsəlmanlar niyə yola getmirlər. Bu Qarabağ doğurdan kimindi ye? (Yenə Qarıkə baxır). Bu professor da gəlib çıxmadı dərsimizi keçərdik, çıxıb gedərdik. Acından qarnım qurulduyur.

Baməzə- Yəqin qarnında qurbağa var.

Kosa- Sən idmanla məşğul ol, qarnın çox yekədi, əyil-dur...

Dursun- Ə, əyilib-dura bilmirəm.

Kosa- Niyə?

Baməzə- Qorxur əyilib dura, ətrafda nə var hamı uçula...

Azər- (Kosaya). Siz idmanla məşğul olursuz?

Kosa- On üç il... Karate-konfu... İndi məşğul olmuram, mənə də deyirlər, nə belə kökəlmisən? Üçüncü dan qara kəmər...

Azər- Mənə öyrədərsiz?

Kosa- Əlbəttə...

Dursun- (Baməzəyə). Ə, hardan bildin?

Baməzə- Nəyi?

Dursun- Ə, onu da, əyilib-durmağı.

Baməzə- Gördüm qarnın köpüb.

Dursun- Ə, yaman bicsən a...

Baməzə- Bic də varsan, beş də artıq, özü bilmir atası kimdi, mənə bic deyir.

Dursun- Ə, nə danışırısan, mənim dədəm Zındıq Günmirzədi, atamı tanımıram mən?

Baməzə- Yüz faiz əminsən ki, o sənın atan olub?

Dursun- Ə, sən nə səfəhləyirsən? (Baməzə hücum edir, Masabəy araya girir, Dursun Masabəyə bir yumruq vurur, Masabəy yerə yıxılıb huşunu itirir)

Qarık- Oy mamıçka. (Sanki, yumruq ona dəyibmiş kimi üzünü tutub qaçıb stolun dalında gizlənir, hamı Masabəyinin başının üstünə yığılır, Qönçələb onu yelləyir).

Canan- Vəhşinin biri, gör kişini necə vurdu...

Şamama- Deyəsən öldü...

Şöhrət- (ağlayır). Vəsiyyət eləmişdi ki, öləndə onu bu dünyadan 100 yaşında nakam gedən atalığının yanında basdırarsınız... (Hamı ağlayır).

Canan- (Dursuna). Qatil, cani, onu sən öldürdün.

Dursun- Qarık vurdu, əgər yalan deyirəmsə atamın oğlu deyiləm, Qarık vurdu, sonra qaçdı girdi stolun altına. Mən ayırırdım.

Qarik- Mən, mən vurdum? Eto Şantaj...

Şamama- Hamını bu idyot, Baməzə elədi.

Masabəy- (durub oturur). Məni kim vurdu?

Baməzə- Xoş gəlmisən. De görək o dünyada nə var, nə yox?

Masabəy-Lüt adamların arasında idim, hər tərəf od tutub yanırdı.

Baməzə- Cəhənnəmə düşübümü.

Kosa- Dəhşət.

Masabəy- (ağlayır). Mən nə günah işlətmişəm ki?

Baməzə- Çox isti idi? Soyuneydin də...

Bədrəddin-(Baməzənin yaxasından yapışır). Bura bax, o kliniki ölüm keçirib, sən yenə öz iyərənc sözlərinlə zəhləmizi tökürsən.

Baməzə- (onun əllərini öz yaxasından qopardır). Çək əllərini, özü də tualetə gedəndə özünə aftava apar, ayıbdı yekə kişisən.

Masabəy- Axı məni kim vurdu, kim?

Dursun- Əşi, lap elə mən vurdum

Masabəy- Mən sənə nə pislilik eləmişdim?

Dursun- Görürsən əsəbləşmişəm, girirsən araya, mən əsəbləşəndə atamı da tanımıram...

Baməzə-Bəs mən də deyirəm atanı tanımırısan, dava eliyirsən.

Dursun- Ə, sən yenə başladın?..

Baməzə- Adə, özün deyirsən də...

Kosa-(yenə araya girir). Nə belə vuruşursuz?

Şöhrət- Yaxşı deyil, arvadların yanında.

Şamama- Arvad kimdi? Mən hələ qızam.

Baməzə- Bəs uşağı kim doğub?

Şamama- Sən lap ağ elədin a, vurdurarama səni, mənə ilişmə...

Baməzə- Uşağın öz atasına, yoxsa atalıqlarına?

Şamama- Sənin qanın getdi...

Bədrəddin- Bədi bu camaatı təhqir elədin. Mənim oğlum polisdi, bir dəfə işarə eləsəm, qolu bağlı apararlar səni...

Baməzə- Öz oğlundu, yoxsa priyomnıdı?

Bədrəddin- Səsini kəsməsən, basdıracam səni Sibirə.

Baməzə- İndi müstəqil Respublikayıq. Daha Sibir yoxdu, bəlkə Sabirabad demək istəyirsən, nə olar, lap yaxşı, qayıdanda sənin üçün qarpız gətirərəm. (Mobil telefonla danışır). Hə, eşidirəm, neçə yer? Bəs qranpri ? Belə də...Bir dənə cavan oğlan var, onu tapammaram, qulaq asıb deyərəm. Sözüümüz – sözdü, əsil musiqimizi yaşatmalıyıq. Axşam danışarıq. (Telefonu qapadır elə bil qurbağa gölünə daş atıblar).

Qönçələb- O nə qranpridi elə?

Baməzə- Çox maraqlıdır ?

Qönçələb –Bir az.

Bilməzə – Bizim « Yaddaş» asossasiyası ən yaxşı ifaya görə naminassiya keçirir. Ə'la mükafatlar var.

Şöhrət- Məqsəd?

Baməzə – Məqsəd ulularımızdan süzülüb gələn əsl musiqimizi yaşatmaq, bir sözlə hansı müğənninin nəfəsində tariximiz, adət- ənənələrimiz, dinimiz, mənəviyyatımız əks olunubsa mükafatlar onlara veriləcək. Yaxşı sponsorlarımız var. Qranpri və 10 min dollar, birinci yer 7500 dollar, ikinci yer 5 min dollar, üçüncü yer 2500 dollar, sonra da həvəsləndirici mükafatlar...

Qönçələb – Bədii şurada kimlərdi?

Baməzə – Respublikamızın ustad xanəndələri, bir də bəndeyi fəqiriniz.

Şöhrət – Niyə məhz, sən?

Baməzə- Çünki mən həmin asossasiyanın işçisiyəm.

Qönçələb- Adlarını deyə bilərsənmi həmin ustad xanəndələrin?

Baməzə- Yox..

Qönçələb – Niyə?

Baməzə – İxtiyarım yoxdur.

Şöhrət –(Baməzəyə). Bir dəqiqə səni olar? (Onun qolundan tutub qırağa çəkir). Biz dostuq axı.

Baməzə – Mən tək deyiləm, bədii şura var..

Şöhrət – Qulaq as, bütün mükafatları almışam, puluna minnət, bircə bu « Qranpri»dən başqa. Axşam gələcəm sizə.

Baməzə – Gəl də, qonağa hörmət etmək borcumuzdur.

Dursun – Ə, o qarınpridi, nədi, onu urusa, Şuraya verəcəklər, ə qurtardın da bu uruslarla.

Baməzə – Şura yoxe, şura, yə'ni bir növ imtahan götürən müəllimlər.

Dursun – Ə, onlar mənim səsimi eşitməyiblər, səs məndədi,ey. (Olduqca zil səsle oxuyub zəngulə vurur, zənguləsi it hürməyini xatırladır).

Ağ şalvarda qara yamaq,

Mənim yarım lələ yanaq.

Əndamı lüt, bədəni ağ,

Yarımdan gətirin soraq.

Deyin gəlsin bizə qonaq.

Kosa- (əl çalır) Güzəl- güzəl

Qarik – Он очень сексуална..

Baməzə – Yaxşı hürürsən, belə bağışla, əla oxuyursan, amma gərək...

Dursun – Nə gərək?

Baməzə – Sənin səsini bəyənməyindən ötrü, gərək bədii şura baytarlardan olsun..

Dursun – Ə, baytar heyvan həkimidi.

Baməzə – İncimə, zarafat eləyirəm.

Bədrəddin- (Baməzəni kənara çəkir). Oğlum, sən bayaq aramızda olan söhbətə görə məndən incimə. Bunların arasında sən xətrini ən çox mən istəyirəm.

Baməzə – Doğrudan?

Bədrəddin- Bədrəddinin canı üçün, ancaq bax, 50 ildi oxuyuram, gərək sən özünün vicdanın yol verməsin ki, o «Qranpri»ni başqası alsın. Mən bu sənətdə can qoymuşam, o on min dolların da yarısını sənə verirəm.

Baməzə – Mənə rüşvət təklif edirsən ?

Bədrəddin – Yox, nə rüşvət, rüşvət nədir? Qoy hər şey halallıqnan olsun də, necə deyərlər əl –əli yuyar, əl də üzü.

Baməzə – Mən əllərimi ayrı, üzümü isə ayrı yuyuram.

Bədrəddin –Hə?

Baməzə – Hə...

Masabəy – (Baməzəyə yaxınlaşır). Sənə görə bayaq mənə elə udar dəyib ki, az qalmışdım çəz qıraq olum, sən gərək ən çox mənə hörmət eləyəsən.

Baməzə – Sən müğənni deyilsən axı!

Masabəy – Necə yəni müğənni deyiləm? Bəs mənə tapşırıqlarım, uje 3-cü albomum çıxıb, eşitməmişən, xalq mənə müğənni kimi də nə qədər sevir..

Baməzə –Ola bilər...

Qarık – Mən səhnədə çıxış edəndə camaatın ağı başından çıxır, üstümə hücum edirlər, mənə fanatım çoxdu.

Baməzə – Sən nə istəyirsən?

Qarık – (yavaşca). Qranprini, o ancaq mənə la, kak eto, layiqdi.

Baməzə – Get sənə «Boka» versin Qranprini

Qarık- Boka niyə ?

Baməzə – Sən «Boka» yolunu oxuyursan da. Daha doğrusu erməni yolu. Mən səni qınamıram, elə də olmalıdır.

Kosa – Nəyə görə?

Baməzə – Çünki onun əsl valideynləri erməni olub. Atıblarmış bunu. İndiki atası onu kanalizasiyadan tapıb, görüb ki, siçovullar onu əmizdirirlər, götürüb özü əmizdirib, belə, əmzikle əmizdirib. (Qarıkə). Mən sənə yerinə olsam çamadanlarımı da götürüb gedərəm ora, öz vətənimə. Orda sənə burdakından daha yaxşı hörmət eləyərlər, qranpri nədi, sağvaxtında heykəlini də qoyarlar.

Qarık-Eto mən...

Şamama- (Baməzəyə). Heç mənəmlə yola getmirsən, elə sancırsan, amma dəxli yoxdu, mən onsuz da səni çox istəyirəm.

Baməzə- Doğrudan?

Şamama-Hə...

Baməzə- Yox əşi?

Şamama- Xoşuma gəlirsən, bu gecə səni gözləyəcəyəm, süfrə açacam. Nə içirsən, konyak, visgi, şampan?..

Baməzə- Bəs ərin?

Şamama- Ərim bir söz deməz, demokratik fikirli adamdı.

Baməzə- Yox, olmaz, ərin var, ərin olmasaydı gələrdim.

Şamama- (yavaşca). Adə, ərim nə gəzir?

Baməzə-Bəs uşaq?

Şamama- Yaxşı da, hər şeyi açıb-ağartma.

Baməzə- (yavaşca). Deyirlər ağzından iy gəlir, mən iy götürmürəm.

Şamama- Aa, kim deyir?

Baməzə- Sənin pərəstişkarların.

Qönçələb- Baməzə, bir dəqiqə bura gəl.

Baməzə- (ona yaxınlaşır). Buyurun, eşidirəm sizi qrafiniya.

Qönçələb- Necə, qrafiniya?

Baməzə-Yox, yox, prinsessa...

Qönçələb- (çıxıb gedir). Prinsessa...

Baməzə- Üzr istəyirəm, karaleva...

Qönçələb- Sözlərin yağ kimi canıma yayılır, qanadlarım olsaydı uçardım. (Baməzəni qucaqlayır). Sən ki, mənim əsl dəyərimi belə bilirsən, razı olmazsan ki, o qranprini başqası alsın, özün görürsən də, mənim kimisi gəlməyib, gəlməyəcək. Həm səs, həm gözəllik, həm də mədəniyyət. (Baməzə onun əlindən çıxmaq istəyir, Qönçələb buraxmır).

Dursun- Ə, sənqöl, yadıma kənddəki inəyimizin buğaya gəlməsi düşdü..

Baməzə- (çətinliklə Qönçələbin əlindən çıxır). Sonra buğa tapa bilmədik, sən buğanı əvəz elədin.

(Professor içəri girir, girən kimi də burnunu tutur).

Professor- Vay, vay, bu nədi belə, duxi fabrikidi? Mənim kəskin iylərə qarşı allergiyam var, yığışdırın bu iyləri, tez.

Baməzə- Professor, burda hamam var?

Professor- Nə hamam?

Baməzə- Gedib çimsinlər də, iyləri getsin.

Professor- Burda hamam nə gəzir? Kim duxi vurub?

Qönçələb- Professor, biz bilmirdik ki, siz... Elə bildik xoşunuz gələcək.

Professor- Kim duxi vurub keçsin arxa tərəfə (Qönçələb, Canan, Şamama və Qarık arxa tərəfə keçirlər). Kim vurmuyub, gəlsin qabağa. (Baməzə, Dursun, Şöhrət, Bədrəddin, Masabəy və Azər qabağa gəlirlər). Bəs üfunət iyi hardan gəlir? (Baməzə gülür). Nəyə gülürsən?

Baməzə- Gülmürəm, üfunət iyindən sifətim əyildi.

Professor- İndi deyəcəksiniz ki, birinci dəfədir kursa gəlirik, amma professor özü düz 45 dəqiqə gecikib. Məsələn burasındadır ki, eynəyimi itirmişdim, bayaqdan onu axtarırdım, axırda məcbur oldum, arvadımın eynəyini taxıb gəldim, hərçənd ki, başqa nömrədi.

Baməzə- Sizin arvadınız da var?

Professor- Niyə yoxdu?

Baməzə- Mən elə bilirdim professorlar evlənmirlər.

Professor- Professorlar da adi adamlardı da. (Jurnalı açır, hərfləri güclə oxuyur).

Qönçələb Çələbi

Qönçələb- Burdadı. (Professor altdan yuxarı baxır).

Professor- Şamama Bostan qızı.

Şamama- Burda.

Professor- Bəs niyə Bostan qızı, bostanda doğulmusuz?

Şamama- Xeyr, atamın adı Bostan olub.

Professor- Canan Yuxayeva

Canan- Burda.

Professor- (Qariki göstərir). Bəs bu qadın kimdi?

Qarık- Mən qadın deyiləm. (Ayağa durur). Qarıkəm, Qarık Ləkinski.

Baməzə- Qadın deyil, amma ondan qadın iyi gəlir.

Professor- Qadın deyilsən, bəs qadınların arasında niyə oturmusan?

Qarik- Duxi vurmuşam.

Professor- Adlarını kişi qoyublar. (Bu vaxt səhnəyə iri bir siçovul girir, qadın müğənnilər və Qarik tez stulların üstünə çıxırlar, qışqırıq qopur).

Qarik- Polis çağırın, nə durmusuz?

Canan – Öldürün də, öldürün onu. (Dursun stulu götürüb bir neçə dəfə yerə cırpır, stul qırıq-qırıq olub yerə tökülür. Kosa karate təpikləri atır, professor yerə düşmüş qadın ayaqqabısından yapışır).

Professor – Tutdum, tutdum, tez öldürün...

Şamama – Ayrı-ayrı, o mənim ayaqqabımın tayıdı. (Professor ayaqqabını iynəyib yerə atır. Nəhayət Azər siçovulu tutub öldürür).

I HİSSƏNİN SONU...

II HISSƏ

Yenə də həmin məkan...

Professor – (öz yerindədir, nəşə yazır, başını qaldırır baxır). Burdakıların demək olar ki, hamısını tanıyıram. (Azəri göstərir). Bircə bu oğlandan başqa. Adın nə oldu, bala?

Azər – Azər.. (ayağa qalxır).

Professor – Familiyan?

Azər – Bəycan...

Professor – Deməli, Azər Bəycan.

Azər – Bəli...

Professor – Nə gözəl... Neçə yaşın var?

Azər – On səkkiz.

Professor – Harda oxuyursan?

Azər – Mən «Bülbül» adına musiqi məktəbini bitirmişəm.

Professor – İxtisas müəllimin kim olub?

Azər – Babaəli Mahmudov...

Professor – Oo, nə gözəl, yaxşı otur, otur. (Azər oturur). Ali məktəb bitirəniniz var?

Canan – Mən incəsənət universitetini bitirmişəm...

Professor – Sən son vaxtlar televiziya kanallarında hamıdan çox görsənirsən.

Baməzə – Onun çox güclü sponsoru var.

Professor – Hə, deyirəm axı, qabaq belə deyildi, nəşə dəyişib...

Baməzə – Ağzı çox yekəydi, yanlardan tikdirib, bu yaxınlarda omba qoyduracaq, indi dəbdi.

Canan – Sən lap quduurdun a...

Baməzə – İncəsənət qurban tələb eləyir, yaxşı olardı məsləhətləşəydiz, Şamama xanımın ombalarının yarısını kəsib sənə yapışdırırsınlar, onda əla olar.

Dursun – Ə, yaman dedin a...

Canan – Professor, görürsüz də, biz burda əksəriyyətimiz çox şöhrətli adamlarıq, daha doğrusu ulduzlarıq, amma bu heç kim tərəfindən tanınmayan naxal düşüb ortalığa, ona ilişir, buna ilişir...

Baməzə – Sənin şöhrətin də özün kimi qıvcırıb, o ki qaldı ulduz olmağına, olsa olsa tualetdə yanan lampa olarsan...

Canan – Məni təngə gətirdin, mən adamıma deyəcəm, səni bədbəxt eləsin.

Baməzə – Özün bədbəxtsən, elə bilirsən hamı sənin kimi olacaq.

Professor – Yaxşı, yaxşı, bədi, bura toyxana deyil. Dərsə başlayıram. Deməli belə, cənablar və xanımlar, Azərbaycan dilini mükəmməl öyrənməyiniz üçün, sizi bu kursda toplamaqda məqsədimiz odur ki, cəmiyyət məhz incəsənət və mədəniyyət xadimlərinin təmsalında öz ömrünü davam etdirir. Gənclərin tərbiyəsi, əxlaqı, mənəviyyəti, davranış normaları, dünya görüşləri, adətləri və arzu-istəklərinin müsbət istiqamətə yönəldilməsində mədəniyyət və incəsənət xadimlərinin rolu çox böyükdür. Fəqət bu rolun əsasını isə dil təşkil edir. Odur ki, siz dilimizi olduğu kimi təmiz, aydın, mə'nalı və məzmunlu şəkildə öyrənməlisiz ki, oxuduğunuz mahnılarda dilimizi gözəl bir şəkildə təbliğ edəsiniz ki, gənclərimiz və yeniyetmələrimiz sizin mahnılarınızın əsasında Azərbaycan dilində gözəl danışmağı öyrənsinlər. Çünki, gənclərin ən çox sevdiyi vasitə efirdir. Bə'zən bir də görürsən ki, müğənni oxuyur, musiqi gözəldi, mətn də yəqin yaxşıdı, amma müğənninin oxumağından heç nə başa düşmürsən... Əvvəlcə yanılmaclardan başlayacağıq.

Dursun – O nə deməkdi?

Professor – Şifahi xalq ədəbiyyatının janrıdır, yanılmacdakı sözlər fonetik cəhətdən bir-birinə çox oxşadığından bir neçə dəfə aramsız, tələsik təkrar edildikdə, dil dolaşır. Amma yanılmacları mükəmməl söyləyə bilən şəxsin diksiyası olduqca aydın olur, məsələn: Ay qıl-quyruq qırqovul, gəl bu kola gir, qıl-quyruq qır-qovul. Kim deyə bilər?

Şamama – Ay qılquyruq qılqovur, gəl, bu gora gir, qır quyruq qırqoyun.

Professor – Göra yox, kola.

Dursun – Ay qıllı qoyun, gəl bura, qıllı qoyun (kənara) ə, öldüm acından.

Professor – qıllı qoyun yox, qılquyruq qırqovul.

Dursun – Ə, professor, çətindiye...

Professor – Yaxşı, kim deyə bilər, mollanı Əmma-mələməlimi, Əmmamələməlimi...

Qönçələb – Mollanı Əmməlimi, yoxsa Əmməməlimi. (Gülüş).

Professor – Əmməlimi yox, əmmamələməlimi.

Bədrəddin – Əlləməlimi, əlləmələməlimi.

Professor – Yox, yox... Bazarda nə ucuz, duz ucuz, mis ucuz, güncüt ucuz.

Canan – Bazarda nə uzuc, mis uzuc, duz uzuc, güncüt uzun.

Professor – Yox, yox. Yaxşı ağacdələ, ağacı dəldi ağaca gələndən, dələnin də acığı gəldi ağacdələndən.

Şöhrət – Qoy mən deyim, ağacdərə ağacı dərdi ağaca girəndən, dərənin də ağacı gəldi ağız görəndən.

Professor – Yox, yox...

Qönçələb – Ağacələ ağacı ələdi, ağıza gələndən, gədənin də ağızı güldü ağızdərəndən.

Professor – Yox, yox. (Qönçələbə). Atalar sözləri bilirsən?

Qönçələb – Əlbəttə...

Professor – De görüm...

Qönçələb – Almanı qoydum qutuya. Bu qutudan o qutuya. Bir ölüm var mən lotuya.

Professor – Vay, vay, vay, dəhşət...

Şöhrət – Belə atalar sözü olar?

Qönçələb – Bəs nə təhər olur atalar sözləri?

Şöhrət – Məsələn: qurban olum yaşına

Gözlərinə qaşına.

Oğlanlar əsgər gedər,

Kül qızların başına.

Canan – Kül öz başına, əbləh, sənin dərsini verdirmək mənə borc olsun.

Professor – Bu nə biyabırçılıqdı?

Canan – Görmürsüz nə deyir? Mənim pərəstişkarlarım bilsə onu tikə-tikə doğrayarlar.

Professor – Belə güclüdü pərəstişkarların?

Canan – Söhbət gücdə deyil, onlar mənim dərdimdən dəli-divanədirlər.

Baməzə – İndi dəlixanada yatırlar?

Canan – Sən mumla.

Professor – Şekspir demişkən, zibil yeşiklərindən, kran taxtına qədər hər şey doluydu.

Dursun – Bu da yanıltmacdı?

Professor – Yox, yox. (Dursuna). Şe'r bilirsən?

Dursun – Mənim ürəyim şe'rlə döyünür.

Professor – Bir şer de görək.

Dursun – Minmişəm boz eşşəyə,

Palan da lazımdır mənə.

Nə qədər doğru desəm,

Yalan da lazımdır mənə.

Keçirəm dar küçədən,

Dalan da lazımdır mənə.

Özüm cayıl bir oğlan,

Canan da lazımdır mənə.

Canan – Hı, bircə elə sən çatışmırdın.

Professor – Kim yazıb bu şe'ri?

Dursun - Mən, mən özüm...

Professor – Yaxşı, sən bilirsən «Ölülər»i kim yazıb?

Dursun – Hə, onu mən yazmamışam....

Professor – Ay bədbəxt insanlar, siz bir «ulduzlar»a baxın!

Şamama – Professor, bəlkə doğurdan da o yazmayıb. (Professor huşunu itirir, hamı əl-ayağa düşür).

Qönçələb – Tez su gətirin, nə durmusuz. (Masabəy bayıra qaçır).

Şamama – (Dursuna). Niyə boynuna almırsan?

Dursun – Mən yazmamışam axı, mənim ölümlərlə nə işim var (Baməzə gülür).

Şöhrət – Qərribə adamlar vara, yazmısan al boynuva da...

Azər – «Ölümlər»i böyük Azərbaycan dramaturqu və ədibi Cəlil Məmməd quluzadə yazıb...

Hamı – (bir-birinə). Hı, görə... (Baməzə qəh-qəhə çəkir, Masabəy əlində stəkan gəlir).

Masabəy – Su tapa bilmədim, bufətdən kakao aldım. (Qönçələb stəkanı onun əlindən alıb isti kakaonu professorun üzünə tökür).

Professor – (Durub oturur). Vay, yandım, sifətim yandı, sizi lənətə gələsiz.

Baməzə – Bu otaqda mənfi enerji var, hamının ürəyi gedir.

Dursun – (Masabəyə). Ə, yekə kişisən, görürsən kişi canbəsər olub, gedib su gətirməkdən, kofe gətirirsən...

Masabəy – Kofe yox, kakao.

Dursun – Nə təfotu var ə...

Masabəy – Tafotu çoxdu.

Dursun – Kişinin sifəti yandı töküldü yerə.

Masabəy – Hə, bu dəqiqə, bəlkə yanğın söndürənləri çağıraq professoru söndürsün...

Professor – (oxuyur).

Öcəşməyin, boş yerə didişmiyin,

Bir-birinə bu qədər ilişmiyin.

Yerli-yersiz söz deyib dalaşmayın,

Qəh-qəh çəkib, lazımsız gülüşmüyün,

Həddinizi aşmayın, həddinizi aşmayın.

(Bu vaxt bir neçə reket əllərində tapanca içəri girirlər).

Vəhşi – Heç kəs yerindən tərpənməsin. (Reketlərdən birinə). Sən keç qapıya, mobilləri tez stulun üstünə, tez. (O biri reketə). Yığ. (Hamı mobil telefonları reketə təhvil verir).

Dursun – Mobil kimdi?

Vəhşi – (tapançanı onun gicgahına diriyir). Özünü səfehliyə qoyma...

Baməzə – Üzr istiyirəm cənab, o doğurdan səfehdi.

Vəhşi – (kinayə ilə) Hə, müğənnilər, ulduzlar...

Professor – Kimsiz? Sizə nə lazımdı?

Vəhşi – Biz reketlərik. Bizə nə lazım olduğunu indi biləcəksən...

Professor – Bura tədris ocağıdı, sizin burda reketlik eləməyə ixtiyarınız yoxdu.

Vəhşi – Bizim hər şeyə ixtiyarımız var... Gəlmişik bu gülməşəkər müğənniləri girov götürməyə...

Qarik – (Vəhşinin ayaqlarına düşür). Öldürməyin məni, nə olar...

Vəhşi – Bu kimdi?

Qarik – (ağlayaraq). Mən Qarik Ləkinski, məşhur müğənni, estrada ulduzu, super ulduz...

Vəhşi – Hə, tanıdım, sən səhnəyə çıxanda niyə arvad kimi burcudursan, hə? Amma səsin elə bil kanalizasiyadan gəlir.

Baməzə – Balaca olanda kanalizasiyada yaşayıb... Onun burcudmağı çoxlarının xoşuna gəlir.

Vəhşi – Deməli burcudmaqla pul qazanırsan? Bəs nə əcəb arvad paltarı geyməmişən? O bir müğənni vərə, familiyası nədi onun?

Baməzə – Miçulin...

Vəhşi – Hə, onun kimi

Baməzə – Bu yaxında bu da imicini dəyişəcək...

Vəhşi – (Qarikə). Eşitdiyimə görə restoranda gecəsi 500 dollara oxuyursan, hə?

Qarik – (ağlaya-ağlaya). Nə qədər istəsəz verərəm, təkə öldürməyin...

Vəhşi – (yanındakı reketə). Bunların hamının ev və əl telefon nömrələrini götür. (Reket müğənnilərə yaxınlaşır).

Kosa – Yaxşı, bizi müğənni olduğumuza görə girov saxlayırsız, heç olmasa professoru buraxın getsin, o ki müğənni deyil...

Vəhşi – (Kosaya). Deyirlər sən çox mədəni adamsan, ancaq görürəm panyatkan zəifdi. Biz professoru buraxaq, o da gedib polisləri gətirsin üstümüzə, hə? (Reket telefon nömrələrinin siyahısını ona verir).

Canan – Bizimlə neyləyəcəksiz?

Vəhşi – Sizi duza qoyacağım...

Canan – Mənim adamım bilsə, sizinçün yaxşı olmaz.

Vəhşi – (qəhqəhə çəkir). Ha, ha, ha, adam, adam, adam badam iyisi gəlir, yağlı adam iyisi gəlir.

Dursun – Ə, öldüm acından...

Vəhşi – (qəfildən gülməyi gəlir). Mən vəhşiyəm, səfeh qız, vəhşi, bu mənim ləqəbimdi, mənim vəhşiliyim tutanda adamı parça-parça eləyirəm. (Nərə çəkir, hamı tir-tir əsir). Mənə hədə qorxu gəlirsən? (Bağırır). İndi bu dəqiqə səni də, adamını da parçalayaram.

Canan – (onun ayaqlarına düşür). Bağışlayın, yalvarıram, əhv edin.

Baməzə – (kənara). Bu heyvanmış ki...

Qarik- (yavaşca). O məni parçalayacaq, sonra da yeyəcək, eto xişnik.

Dursun – Sümüklərini də mən yeyəcəm, acından ölürəm. (Reket telefon nömrələrinin siyahısını Vəhşiyə verir, Vəhşi dərhal əl telefonuyla zəng vurur).

Vəhşi – Alo, bura Qarik Ləkinski gilin evidi? Sizinlə danışan Vəhşidi, Vəhşi. Biz Qarik Ləkinskini girov götürmüşük, əvəzində 500 min dollar pul istəyirik, əgər polisə xəbər versəz, Qarik öldürüləcək. Xeyr, 500 min, bir dollar da əskik olmaz, yoxsa Qarikin başı kəsiləcək.

Qarik – Oy momoçka. (Huşunu itirir).

Baməzə – Deyirəm də, bu otaqda mənfi enerji var, elə hamının ürəyi gedir.

Qönçələb – Hörmətli Vəhşi, icazə versəydiz, ona yardım eləyərdik, yoxsa ölər, yarım milyon dollar əlinizdən çıxar.

Vəhşi – Düz deyirsən, aqlın varmış. (Qadınlar Qarikə yardım eləyirlər).

Şöhrət – Biz kasıb müğənnilər, mənim şəxsən şalvar almağa da pulum yoxdu.

Vəhşi – (onu süzür). Şalvarsız gəzirsən? Ayıb, ayıb, sənin familiyan Şünasidi, yoxsa ləqəbin?

Şöhrət – Bu ləqəb, xalqın mənə məhəbbətinin nümunəsidir.

Vəhşi – Bıy, eləmi? Bəs oxuyanda niyə ağlayırsan?

Baməzə – Qarik burcudmaqla pul qazanır, bu da ağlamaqla.

Şöhrət – Xeyr, mən kövrək adamam, onunçün ağlayıram.

Vəhşi – Ey, şalvar almağa pulu olmayan. «Göz yaşı», yalan danışmağına görə cəzan daha ağır olacaq.

Şöhrət – Niyə?

Vəhşi – Çünki sən pulun burdakıların hamısından çoxdu. Yoxsa bizi o soğan qabığı kimi soyduğun, səfeh toy sahiblərindən hesab eləyirsən? Biz sizi hamıdan yaxşı tanıyırdıq, elə onunçün da sizi burda qapazlamışıq. (Zəng vurur). Alo, sizinlə danışan Vəhşidi. Şöhrət bizim əlimizdə girovdu, onu azad etməyçün yarım milyon dollar verməlisiz. Bilmirəm, yəqin ki, pullarının yerini sizə deyib, əgər polisə xəbər versəz, Şöhrətin o dəqiqə başı ağlayan gözləri çıxarılacaq, özü isə öldürüləcək.

Şöhrət – Yox, yox, gözlərimdə işiniz olmasın. (Hönkürür).

Vəhşi – Arvad kimi zarıma, kəs səsini, yoxsa beynini dağıdaram. (Şöhrət ağlamağını kəsir).

Masabəy – Cənab Vəhşi, mən buraxın gedim, mənim bunlara heç bir aidiyyətim yoxdu.

Vəhşi – Niyə (Qarik özünə gəlir).

Masabəy – mən müğənni deyiləm, aktyoram, ayda-ildə bir dəfə tamada kimi toya gedirəm, qazandığımı da ehtiyacı olanlara verirəm. Mən xeyriyyəçiyəm.

Vəhşi – Hı, xeyriyyəçiyə bax, səni yaxşı tanıyıram. İşin-gücün onun-bunun qulağını kəsməkdi. Sənin başına oyun açacağam. (Zəng edir). Alo, bu Vəhşidi, sizin əriniz Masabəy bizim əlimizdədi. Əgər ərinizin yaşamasını istəyirsinizsə,

yarım milyon dollar verməlisiz. Əks təqdirdə Masabəyin qülaqları və burnu kəsiləcək, ağız isə tikiləcək, sonra isə vəhşicəsinə öldürüləcək. (Masabəy huşunu itirir).

Vəhşi – (telefonu qapadır, qadınlara). Görün, gəbərmiyib ki? (Qadınlar Masabəyə yardım edirlər).

Professor – Ay bala, sən məgər insan deyilsən, yırtıcısan? Pələng südü əmmisən?

Vəhşi – Oo, professor, doğrudan da siz böyük alimsiz. Mən uşaqlıqda doğrudan da pələng südü içmişəm.

Bədrəddin – ay bala, and olsun namusuma ki, mənim heç bir köpük də pulum yoxdu.

Vəhşi – Bilirəm qoca, acından köpük qusursan. Darıxma qoy «hərəkət»i bitirək, səni də, professoru da, bu Kosa Kosayevi də, (Baməzəni göstərir) bunu da, (Azəri göstərir) bu cavan oğlanı da, (Dursunu göstərir) bu eşşəyi də buraxacağıq. Biz yaxşı bilirik, kimin pulu var, kimin yoxudu. (Masabəy özünə gəlir).

Baməzə – Deyirəm də, bu otaqda nəşə var, axırda bura abidəyə çevriləcək, reketlərlə mübarizədə qorxaqcasına həlak olmuş müğənnilərin abidəsi.

Vəhşi – sən yaman çox danışırsan a, amma efirdə nəşə az görsənirsən.

Baməzə – mən hələ bunlar kimi şöhrət xəstəliyinə tutulmamışam.

Vəhşi – (gülür). Hı, hı, hı, yamansana. (Müğənnilərə baxır). Bunların əksəriyyətinin əlindən televizoru açmaq olmur, özü də hansı kanala çevirirsən, bunların sifəti görsənir, mahnılar, kliplər, reklamalar, başqa-başqa verilişlər. (Qışqırır). Bu respublikada sizdən başqa adam yoxdu?

Qönçələb – Bizim reklamımız var, ona görə də xalq bizi yaxşı tanıyır.

Vəhşi – Səfeh qadın. Köpəyi də çox reklam eləyəndə, hamı onu tanıyır, hətta nə qədər eybəcər olsa belə, pərəstişkarları meydana çıxır.

Qönçələb – Biz it deyilik, biz müğənniyik.

Vəhşi – Müğənni, hələ sizin necə müğənni olmağınızı bir azdan görəcəyik.

Qönçələb – Biz qadınıq.

Vəhşi – Neyləyək, Qönçələb? Reket olanda nə olar, adam qadına hörmət eləməlidir.

Vəhşi – Bəli qadına, amma əsil qadına, sizin kürəyiniz də, sinəniz də, qıçlarınız da çılpəqdı. Siz səhnəyə çıxanda sanki mahnı oxumağa yox, öz bədəninizi nümayiş etdirməyə çıxırsız, məgər siz qadınsız? (Zəng vurur). Alo, sizi narahat eləyən Vəhşidi. Xeyr, Vəhşi mənim ləqəbimdi, eşitməmişiz, mən qulduram, quldur. Sizin qızınız Qönçələb xanım mənim əlimdə girovdur. (Qönçələbə baxır). Nə də olsa qadına hörmət eləmək borcumuzdu, 200 min dollar gətirməlisiz, yoxsa Qönçələb xanım, bir daha oxumayacaq. (Telefonu qapadır, Canana) Eşitdiyimə görə sənin adamın olduqca varlı bir biznesmendir. Mən o biznesmeni çox yaxşı tanıyıram. Onun İsveçrə bankında 50 milyon dollar pulu var. Ondan bizə 2 milyon dollar versə dəryadan bir damla olur. (Zəng vurur). Otello müəllim, sizinlə danışan Vəhşidi. Sizin sevgiliniz Canan bizim əlimizdə girovdu. Özündən çıxma, əgər 2 milyon dollar mənim adamıma çatdırılmasa, Canananın üzünü bir daha görməyəcəksən. Əgər birdən çaşıb polisə xəbər versən, özün də bu yaxında terrorizmin qurbanı olacaqsan. (Telefonu qapadır, Şamamaya). Yemiş xanım.

Şamama – Yemiş yox, Şamama.

Vəhşi – Üzr istəyirəm.

Şamama – Mən reketləri elə çox sevirəm ki...

Vəhşi – Doğrudan?

Baməzə – Uşaqılıqda reket olmaq istəyirmiş, qismət olmayıb, arzusu ürəyində qalıb.

Vəhşi – İndi də gec deyil, bəlkə səni dəstəmizin üzvü eləyək, hə?

Şamama – Yox, yox, bacarmaram. Mənim xoşuma gəlir, hamıya can deyim, can eşidim.

Baməzə – Ələlxusus yataqda.

Vəhşi – Deməli kişi dostların çoxdu. Ən yaxın dostun kimdi?

Şamama – Maarif müəllim, mənə çox istəyir.

Vəhşi – (telefon siyahısına baxır). Aha, sən deməli bura onun nömrəsini yazmışsan. (Zəng vurur). Alo, Maarif müəllim? Sizin dostunuz Şamama xanım bizim əlimizdə girovdu. Sizdən çox yox, 50 min dollar pul istəyirik. Yoxsa Şamama xanımın işi bitəcək. Necə? (Şamamaya). Görürsən də, dostun deyir ki, cəhənnəmə öldürün, o mundardan ötrü heç bir qəpik də vermərəm.

Şamama – Nə, necə? Gözündən gəlsin ona elədiyim yaxşılıqlar.

Baməzə – Dostunla düşməni ayıra bilmirsən.

Vəhşi – Alo, mənəm, bu kodları qəbul elə. (Mobil telefonun nömrələrini bir neçə dəfə basır). Bir azdan bu nömrələrə zəng vur, qoy pulların hamısını sənə çatdırsınlar. Yarım saatdan sonra zəngləşərik. (Telefonu qapadır). Hə, indi işə keçirik ən vacib məsələlərdən birinə. Neyləyəcəyik, bu «ulduz»ların yarışını keçirəcəyik. (Şöhrətə) Oxu görək, amma ağlama.

Şöhrət – Nə oxuyum?

Vəhşi – «Доля Варавская».

Şöhrət – Mən onu bilmirəm.

Vəhşi – Bəs sən nə bilirsən?

Qarık – Mən oxuyum?

Vəhşi – Oxu.

Qarık – (göbəyini ataraq oxumağa başlayır).

Доля, доля, доля варавская

Жизнь моя, тюремная решетка.

И сижу, пишу тебе родная,

Вот такая доля варавская.

Vəhşi – Bu ibnəymiş ki, adə oxuyanda göbəyini neyçün atırsan? Özü də elə bil səsin başqa yerdən çıxır, ağızından yox. Erməni toxumusan sən, elə bil Bokanın arvad formasıdır. (Şöhrətə). Oxu görək, görüm hələ mikrofonduz səsin necə çıxır.

Şöhrət – O yerində heç duramaz

Yalvarsan da kal diye

Yerine hiç bir şey koyamaz

Onun arabası var. Güzəlmı, güzəl
Şoforu də var, özəlmı, özel!
Bastımı kaza gıdermı, gıder
Malesef ruhu yox.
Onun için hiçmı, hiçmı şanssı yox
(yenə də ağlayır)

Vəhşı- Ay bədbəxt, bu kı, ağlamalı mahnı deyıl, niyə ağlayırsan? Amma heç səsin yoxmuş. (Qışqırır). Elan edirəm, kim bu yarışın qalibi olsa girovluqdan şərtsız-filansız azad ediləcək. (Qönçələbə). Hə, Qönçələbi xanı, göstər öz məharətini.

Qönçələbi- Sürmə çəkdim gözümə,
Çıxdım yolun düzünə.
Dost gəzirəm özümə,
Dost, gəl hardasan?
Tez gəl, hardasan?

Vəhşı-Saxla, bu nə sədsı, sən bu səslə camaatın başını aldadırsan. Elə bil toyuq banlayır. (Şamamaya). Sən oxu görüm.

Şamama- Tellərimi sıgalla,
Məni yaxşı qucaqla
Məşuqə elə, saxla
Mənsız, sevgilim, ağla

Vəhşı- Kəs, bu nə mahnıdı, bu səslə sənətə soxulmuşan? Hə bax, mikrafon yoxdu, boğazınızı cırırsız, bir şey çıxmır. (Canana). Sən oxu görək.

Canan- Sənə qurban olum, ay gözəl oğlan
Səni görmək üçün can verirəm, can
Heyif kı, ayırıb bizi vaxt-zaman
Aman, aman, aman, aman.

Vəhşı- Hı, bunun heç səsi yoxmuş kı, (Azərə). Bəs bu oğlan kimdi? Bunu heç tanımıram.

Baməzə- Təzə müğənnıdı.

Vəhşi-Təzə? (Azərə). Bəs sən bu köhnə qurdların arasında nə işin var?

Azər- Heç özüm də bilmirəm necə olub ki, mənim kimi gənc müğənninin adını bu məşhur müğənnilərlə bir yerə salıblar

Vəhşi- Heç olmasa fərli oxuya bilirsən? Yoxsa sən də bunların bəziləri kimi havayı pul qazanmaqdan ötrü oxumağa başlamısan?

Azər- Nə bilim?

Vəhşi- Hələ bir oxu görək.

Azər- Nə oxuyum?

Vəhşi- Ha, mən nə bilim, nə istiyirsən oxu.

Azər- (olduqca gözəl səslə muğam üstündə oxuyur)

Ney kimi hərdəm ki, bəzmi-fəslin yad eylərəm

Ta nəfəs vardır quru cismimdə fəryad eylərəm.

Ruzi hicrandır sevin, ey mürği ruhim kim, bu gun

Bu qəfəsdən mən səni əlbəttə azad eylərəm

Vəhm edib ta salmaya, sən mahə meylin heç kim

Kimə yetməz zülmü cövründən ona dad eylərəm.

(Azər oxuduqca Vəhşi gözlərinin yaşını silir, bütün müğənnilər, hətta professor da kövrəlib).

Qan yaşam qılmaz vəfa, giryan gözüm israfına,

Bunca kim, hərdəm cigər qanından imdad eylərəm.

İnciməm, hər necə kim, əğyar bidad eyləsə,

Yar cövrüçün, könül, bidadə mötad eylərəm.

Bilmişəm bultan vüsalın leyk bu ümmid ilə,

Gah-gah öz xatiri naşadıma şad eylərəm.

Ahvi-ələmdən yudum əşk ilə Məcnun adına,

Ey Fizuli, mən dəxi ələmdə bir ad eylərəm...

Vəhşi- (ağlayaraq). Sağ ol, yaşa-yaşa. (Azərə yaxınlaşır). Sən mənə kim olduğumu tanıtdın. Elə bil yatmışdım, ayıldım, indi başa düşdüm ki, quldurluq yaxşı iş deyil, sən sən sən mənəni ayıldı, kaş hamı sən kimi oxuyaydı...

Şamama- Hə, vallah

Qönçələb- Biz də deyirik ki, biz də oxuyarıq.

Vəhşi- (müğənnilərə). Sizin hamınızı bu oğlanın səsinə bağışlayıram. (köməkçilərinə). Gedək burdan. (Reketlər gedirlər, müğənnilər bir-birini qucaqlayırlar)

Hamı- (Baməzəyə). O qranpri ancaq Azərə layiqdi.

Baməzə- Şübhəsiz... Bax bu başqa məsələ...

Hamı- (Bir səslə oxuyur).

Oxu Azər, şölələnsin Ana yurdun məşəlləri,

Oxu Azər, cilvələnsin Azərbaycan gözəlləri.

Oxu Azər, pərvazlansın eşq odunun pərvanəsi,

Oxu Azər, tarixlərdən, yaddaşlardan gəlsin səsin.

Oxu Azər, qoy səsinə bütün el-oba dinləsin,

Oxu Azər, vətənimiz bir də pis günlər görməsin.

Oxu Azər, uşaqlarımız qəm-dərd, kədər bilməsin,

Oxu Azər, qəlbimizdə kor şeytan hökm sürməsin,

Oxu Azər, muğamımız heç vaxt, heç zaman ölməsin!

Son

2002-iyun-Bakı